

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSO Dariusz Mizera SSO Alina Gąsior (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko C. K.

o alimenty

oraz sprawy z powództwa C. K.

przeciwko M. K. (1)

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji C. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 5 czerwca 2014 roku, sygn. akt III RC 241/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punktach :

- pierwszym sentencji w ten sposób, że powództwo oddala;

- trzecim sentencji w ten sposób, że alimenty od C. K. na rzecz M. K. (1) zasądzone w kwocie po 500 złotych miesięcznie wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 kwietnia 2008 roku wydanym w sprawie IC 199/08 obniża do kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 22 maja 2013 roku;

- czwartym sentencji w ten sposób, że nie obciąża C. K. brakującymi opłatami sądowymi;

2. oddala apelację w pozostałym zakresie;

3. znosi między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 685/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 05 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Bełchatowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa M. K. (1) przeciwko C. K. o alimenty oraz sprawy z powództwa C. K. przeciwko M. K. (1) o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

1. zasądził poczynając od 1 czerwca 2013r. od pozwanego C. K. na rzecz powódki M. K. (1) alimenty w kwocie po 500,00 zł miesięcznie płatne w terminie do 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami od dnia zwłoki w terminie płatności ;
2. oddalił powództwo o alimenty w pozostałej części;
3. oddalił powództwo C. K. przeciwko M. K. (1) o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego;
4. pobrał od C. K. na rzecz Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego w Bełchatowie kwotę 300,00 zł tytułem opłaty oraz kwotę 6,00 zł za klauzulę wykonalności;
5. nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności;

wzajemnie znosi koszty procesu między stronami.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Wyrokiem z dnia 29.04.2008 r. wydanym w sprawie IC 199/08 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. rozwiązał przez rozwód związek małżeński C. K. i M. K. (1). W tym samym orzeczeniu zasądzono od C. K. na rzecz M. K. (1) alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

M. K. (1) ma 52 lata. Z zawodu jest sprzedawcą. Ukończyła (...) handlową. Ostatni raz pracowała w 1986r. Następnie korzystała z urlopu macierzyńskiego. Później zajmowała się wychowywaniem czwórki dzieci oraz pracą w gospodarstwie rolnym o powierzchni ok. 15 ha. Od dnia 23.11.2010 r. zarejestrowana jest w PUP jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. W dniu 26.03.2014 r. skierowano ją do pracy w Bibliotece Publicznej w B. w ramach wykonywania prac społecznie użytecznych. M. K. (1) została zatrudniona na okres od 01.04.2014 r. do 30.06.2014 r. na stanowisku pracownika pomocniczego. Praca wykonywana jest w wymiarze 40 godzin w miesiącu, wynagrodzenie wynosi ok. 300 zł miesięcznie.

Powódka korzysta ze świadczeń wypłacanych przez MOPS w B. w formie zasiłków celowych i okresowych. W okresie od lipca do września 2013 r. otrzymała świadczenia w łącznej kwocie 1193 zł. Zdarza się, że powódka jest finansowo wspierana przez dorosłych synów.

M. K. (1) nie posiada majątku oraz oszczędności. Pieniądze, które uzyskała ze sprzedaży nieruchomości rolnej w łącznej kwocie 32 000 zł oraz tytułem spłaty z majątku dorobkowego w kwocie 50 000 zł. przeznaczyła na spłatę wcześniejszych zobowiązań finansowych oraz na bieżące wydatki.

Powódka posiada zadłużenie w koncie osobistym na kwotę ok. 890 zł. Ponadto korzysta z karty kredytowej S. Bank. Obecnie do spłaty pozostała jej kwota 2400 zł.

M. K. (1) od 6 lat wynajmuje mieszkanie w B. przy ul (...). Płaci odstępną w wysokości 250 zł miesięcznie. Oplata za prąd wynosi ok. 120-zł co dwa miesiące, za wodę ok. 70 zł co dwa miesiące. Zakup gazu w butli co drugi miesiąc kosztuje ok. 50 zł. W okresie zimowym powódka zakupuje opał. ostatnio na ten cel wydała ok. 500 zł

Powódka choruje na dyskopatię, zwyrodnienie kręgow szyjnych i lędźwiowych, keczy również powikłania związane z żylakami. W maju 2013 r. M. K. (1) przebyła drugi zabieg operacyjny żylaków. W lipcu miała zostać przeprowadzona operacja kręgosłupa. W związku ze schorzeniami powódka orzeczeniem Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności została zaliczona do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. Orzeczenie wydano bezterminowo.

C. K. ma 54 lata. Od 2008 r. przebywa na emeryturze. Świadczenie emerytalne uzyskuje w kwocie ok. 3200 zł netto miesięcznie.

Po orzeczeniu rozvodu byli małżonkowie K. w drodze umowy dokonali podziału majątku dorobkowego w ten sposób, że C. K. stał się wyłącznym właścicielem niezabudowanej nieruchomości położonej w obrębie miejscowości G. o powierzchni 2.6 ha. Natomiast za spłatę pieniężną na rzecz M. K. (1) w kwocie 50 000 zł powód stał się wyłącznym właścicielem całego majątku ruchomego znajdującego się w budynku mieszkalnym we wsi G., całego inwentarza w gospodarstwie rolnym, 2 ciągników rolniczych oraz samochodu osobowego marki V. (...) rocznik 1997. Natomiast we wspólnym majątku z byłą żoną pozwany posiada działkę o pow. ok. 25 a na której stoi stary dom, obora i stodoła. Znajdują się tam również maszyny rolnicze. Ziemia i pomieszczenia nie są użytkowane. Byli małżonkowie nie doszli do porozumienia co do warunków sprzedaży tej nieruchomości.

Pozwany sprzedał część nieruchomości rolnej. Aktualnie jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni ok. 6 ha. Gospodarstwo zostało wdzierżawione. Dzierżawca zobowiązany jest do ponoszenia wszelkich zobowiązań publiczno - prawnych związanych z przedmiotem dzierżawy.

Przedmiotem umowy dzierżawy nie stanowi działka siedliskowa, na której znajduje się dom murowany składający się z 4 pokoi, kuchni, łazienki. W domu tym C. K. mieszka z dwoma synami J. i P.. Na koszty utrzymania budynku składają się : opłata za wodę ok. 50 zł miesięcznie, energię elektryczną ok. 250 zł co dwa miesiące, zakup gazu w butli ok. 50 zł co dwa miesiące, zakup opału ok. 500 zł miesięcznie. Koszty utrzymania domu C. K. ponosi wspólnie z synem J.. Syn pozwanego P. K. ma 23 lata. Jest słuchaczem 1 roku zaocznego Policealnego Studium. Przewidywany termin ukończenia szkoły to styczeń 2015 r. Szkoła jest odpłatna. Czesne wynosi 800 zł za semestr. Oplaca je pozwany.

Pozwany jest właścicielem samochodu osobowego marki V. (...) rocznik 2007. Jest również współwłaścicielem skutera.

C. K. leczy się w związku ze schorzeniem stawów kolanowych, kręgosłupa, choroby wrzodowej żołądka i dwunastnicy. Ponadto pozostaje pod opieką kardiologa. Leczenie odbywa się w ramach publicznej służby zdrowia jak i prywatnie. Wizyty u lekarzy specjalistów kosztują od 130 zł do 200 zł. Pozwany średnio miesięcznie na zakup leków wydatkuje kwotę ok. 300 zł.

W związku ze schorzeniami pozwany orzeczeniem Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności został zaliczony do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Orzeczenie wydano okresowo do dnia 31.01.2018 r.

Sąd Rejonowy zważył iż powództwo M. K. (1) jest zasadne. Natomiast żądanie C. K. nie jest uzasadnione.

Podstawą prawną roszczenia powódki jest przepis art. 60 § 1 kro. Stanowi on, że małżonek, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzionego dostarczenia środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. Jednocześnie w §3 tego artykułu wskazano, że w sytuacji gdy zobowiązanym do dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu jest małżonek, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, jego obowiązek wygasa z

upływem lat pięciu od orzeczenia rozvodu. W tym samym paragrafie dopuszczono możliwość przedłużenia terminu pięcioletniego przez sąd ze względu na wyjątkowe okoliczności, na żądanie małżonka uprawnionego.

W orzecznictwie SN przyjęto, iż powództwo o przedłużenie obowiązku alimentacyjnego może być wytoczone także po upływie pięcioletniego terminu. Jednakże wyjątkowe okoliczności będące podstawą przedłużenia terminu winny powstać przed upływem pięciu lat od orzeczenia rozvodu por. uchwała SN z dnia 15.09.1978 r. 111 CZP 57/78, OSNC 1979/4/66; wyrok SN z dnia 28.01.1999r. 111 CKN 1041/98. OSNC 1999/9/149).

W przedmiotowej sprawie zaszły wszystkie w/w przesłanki. Niewątpliwie powódka wytoczyła swoje powództwo po upływie pięciu lat od orzeczenia rozvodu. Natomiast jej pozew o zasądzenie alimentów od byłego męża zawarł w sobie implícite żądanie przedłużenia terminu z art. 60§3 kro(por. wyrok SN z dnia 24.1.1981 r. 111 CRN 239/81. OSNC 1982/7/106).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż wyjątkowe okoliczności istniały przed upływem w/w terminu. Są nimi: wiek powódki, stan zdrowia oraz niewielki staż pracy, które w aktualnych warunkach społeczno - ekonomicznych dyskwalifikują M. K. (1) jako potencjalnego pracownika. Co więcej zestawienie warunków materialnych powódki, która aktualnie uzyskuje dochód rzędu 300 zł netto miesięcznie z tytułu tzw. „prac interwencyjnych” i pozwanego pobierającego emeryturę w wysokości ok. 3200 zł netto miesięcznie, ujawnia ogromne dysproporcje dochodowe stron.

Należy dodać, że dla oceny zasadności omawianego roszczenia nie bez znaczenia są - obok okoliczności zachodzących bezpośrednio po stronie obojga małżonków - inne dodatkowe okoliczności, jak np. długość pożycia małżeńskiego. (por. uchwała SN z dnia 16.04.1975 r. III CZP 22/75. OSNC 1976/3/36). W rozpoznawanej sprawie za dodatkowe okoliczności należało uznać fakt, iż strony w związku małżeńskim pozostawały przez okres 27 lat. W tym czasie powódka urodziła pięcioro dzieci, z których jedno narodzone przedwcześnie zmarło. W związku z narodzinami kolejnych dzieci to powódka rezygnowała z pracy zawodowej żeby zajmować się dziećmi oraz prowadzeniem gospodarstwa domowego. Przerwy w zatrudnieniu M. K. (1) mają bezpośredni wpływ na jej atrakcyjność na rynku pracy.

Jak wynika z przytoczonego uregulowania art. 60 kro koniecznym warunkiem powstania analizowanego obowiązku alimentacyjnego jest ustalenie, iż uprawniony znajduje się w niedostatku, tj. nie jest w stanie własnymi siłami zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części. M. K. (1) uzyskuje aktualnie dochód}- z tytułu zatrudnienia, jednakże jego wysokość nie wystarcza na pokrycie całości jej usprawiedliwionych potrzeb, które wynoszą ok. 900 zł miesięcznie. Składają się na nie m.in. wydatki na utrzymanie mieszkania, żywność, leczenie, odzież.

Ustalone świadczenie alimentacyjne nie jest wygórowane, leży ponadto w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, stanowiąc niewielki procent jego dochodów.

W tym miejscu podnieść należy, iż dla oceny w toku sprawy o alimenty czy i które z małżonków ponosi winę rozkładu pożycia małżeńskiego, decyduje wyłącznie rozstrzygnięcie zawarte w wyroku rozwodowym.

Sąd w swoim orzeczeniu wziął również pod uwagę, iż za zasądzeniem alimentów na rzecz powódki przemawiają zasady współżycia społecznego, do których zaliczyć należy tę, aby rozwiedzeni małżonkowie, których przez wiele lat łączyły niezwykle bliskie więzy rodzinne i których małżeństwo zostało rozwiązane z przyczyn nie dyskwalifikujących moralnie żadnego z nich, nie byli obojętni na swoje losy również po rozwodzie i aby pomagali sobie wzajemnie jeżeli wymaga tego wyjątkowo krytyczna sytuacja jednego z nieb. a pozwala na to sytuacja materialna drugiego(por. uchwała SN z dnia 16.04.1975 r. III CZP 22/75, OSNC 1976/3/36).

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w punkcie 1 - 3 sentencji wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy- z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r. nr 167. poz. 1398) i art. 100 kpc. mając na uwadze status materialny pozwanego.

W przedmiocie kosztów procesu rozstrzygnięto zgodnie z art. 100 kpc.

Podstawą rozstrzygnięcia o rygorze natychmiastowej wykonalności był art. 333§1 pkt. 1 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik pozwanego, zaskarżając wyrok w części, a mianowicie w odniesieniu do punktów:1,3,4,5,6 wyroku.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1/ naruszenie prawa materialnego:

- a/ art. 60 § 1 kro, poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, że M. K. (1) znajduje się w niedostatku, podczas gdy jej faktyczne możliwości zarobkowe i majątkowe pozwalają w pełni na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb życiowych,

- uznanie ,że stan niedostatku jest wystarczającym elementem do zasądzenia alimentów,

b/ art. 60 § 3 kro, poprzez przyjęcie, że zachodzą wyjątkowe

okoliczności uzasadniające przedłużenie 5 - letniego okresu obowiązku alimentacyjnego,

- art. 5 kc, poprzez uwzględnienie powództwa M. K., mimo, iż sprzeciwiają się temu zasady współżycia społecznego.

2/ sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że:

- M. K. nie posiada majątku i oszczędności, pozwalających jej na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb życiowych,

- przeznaczyła cały majątek, otrzymany w wyniku podziału majątku dorobkowego stron, na spłatę wcześniejszych zobowiązań finansowych oraz bieżące wydatki,

- nie ma ona możliwości zarobkowania , mimo .iż sama stwierdziła ,że proponują jej tylko umowy śmieciowe a obecnie zarabia 300 zł miesięcznie.

3/ naruszenie przepisów postępowania:

- art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego bez wszechstronnej jego analizy, w sposób przekraczający granice swobodnej oceny dowodów i nieuwzględnienie usprawiedliwionych potrzeb pozwanego, obecnej

sytuacji życiowej, stanu zdrowia i kondycji finansowej z nim związanej oraz wynikających z tego możliwości zarobkowych i majątkowych

- naruszenie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w z w. z art. 100 kpc poprzez ich niewłaściwe zastosowanie

i niezastosowanie art. 98 § 1 kpc.

Podnosząc powyższe zarzuty, pełnomocnik pozwanego wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wobec M. K. (1), oddalenie powództwa M. K. o zasądzenie alimentów oraz zasądzenie od M. K. na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powódki wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego zasługuje na częściowe uwzględnienie. Przede wszystkim należy zauważyć, że obciążenie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz powódki zostało uregulowane wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 kwietnia 2008 roku w sprawie Sygn. akt IC 199/08, zgodnie z którym małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie i jednocześnie Sąd zasądził alimenty od pozwanego C. K. na rzecz powódki M. K. (1) w kwocie 500 złotych miesięcznie.

Mimo upływu 5- letniego okresu od daty wydania tego orzeczenia nie stwierdzono wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powódki, a wydanie zaskarżonego wyroku przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie, spowodowałoby powstanie dwóch tytułów wykonawczych, pozwalających na egzekucję alimentów. W zaskarżonym wyroku, Sąd meriti nie odniósł się do obowiązku alimentacyjnego wynikającego z wyroku rozwodowego, a powódka reprezentowana przez pełnomocnika nie wniosła o przedłużenie obowiązku alimentacyjnego, lecz o zasądzenie alimentów.

Konsekwencją powyższych ustaleń było dokonanie przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie pierwszym sentencji i oddalenie powództwa o zasądzenie alimentów.

Rozstrzygając zasadność powództwa C. K. o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego, Sąd odwoławczy uznał, że wbrew stanowisku apelującego nie doszło do naruszenia przez sąd meriti art. 60 § 1 i 3 kro, a ustalenia Sądu Rejonowego, które Sąd Odwoławczy przyjmuje za własne pozwalają na zastosowanie wskazanych przepisów.

Mianowicie oceniając sytuację majątkową powódki, Sąd wziął pod uwagę, że obecnie ma 52 lata, z zawodu jest sprzedawcą, przy czym ostatni raz pracowała w 1986 roku. Po urodzeniu czwórki dzieci zajmowała się ich wychowaniem i przebywała na urlopie macierzyńskim, poza tym pracowała w gospodarstwie rolnym o pow. około 15 ha. W okresie trzech miesięcy w 2014 roku wykonywała prace społecznie użyteczne, otrzymując za nie wynagrodzenie w kwocie 300 zł. miesięcznie. W 2013 roku otrzymywała świadczenia z MOPS w łącznej kwocie 1193 zł. za okres 3 miesięczny. Powódka korzysta też czasami z pomocy finansowej pełnoletnich synów.

W związku ze schorzeniami, powódka została zaliczona do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności, przy czym orzeczenie wydano bezterminowo.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż powódka nie posiada stałych dochodów, majątku ani oszczędności. Pracując w gospodarstwie rolnym, które strony wcześniej posiadały i zajmując się wychowywaniem dzieci, powódka nie miała możliwości podniesienia swoich kwalifikacji zawodowych, co obecnie skutkuje znikomą szansą na podjęcie stałego zatrudnienia, zwłaszcza przy schorzeniach powódki związanych z dyskopatią, zwyrodnieniami kręgow szyjnych i żylakami. Zdaniem Sądu, znalezienie przez powódkę zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, na lokalnym rynku jest znacznie utrudnione, a wręcz niemożliwe, zważywszy na jej wiek, wykształcenie i posiadane schorzenia.

Powyższe okoliczności uzasadniają przyjęcie, że powódka znajduje się w niedostatku, zwłaszcza że jak słusznie zauważa skarżący, niedostatek nie oznacza braku jakichkolwiek środków utrzymania, lecz również sytuację, gdy uzyskane środki nie wystarczają na pełne zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb (por. wyrok SN z dnia 5.07.2000 r., I CKN 226/00 LEX nr 51343, wyrok SO w Białymstoku w sprawie IV RC 494/14).

Przytoczone okoliczności dotyczące sytuacji majątkowej powódki i jej stanu zdrowia uzasadniają stwierdzenie, że po upływie pięciu lat od orzeczenia rozwodu powódka nadal znajduje się w niedostatku.

Sąd Okręgowy nie podzielił również stanowiska pozwanego, co do sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Mianowicie z prawidłowych ustaleń sądu wynika, że kwotę 50 000 zł., którą powódka otrzymała od pozwanego, po dokonaniu przez strony podziału majątku przeznaczyła na spłatę wcześniejszych zobowiązań finansowych i na bieżące wydatki, podobnie zresztą jak i kwotę 32.000 zł., którą uzyskała ze sprzedaży nieruchomości rolnej. Twierdzenia pozwanego, iż faktyczna kwota, jaką powódka otrzymała z tytułu sprzedaży działek jest zdecydowanie wyższa i wynosi 150.000 złotych nie zostały w żaden sposób udokumentowane,

a z aktów notarialnych złożonych w toku postępowania wynika, że kwota otrzymana przez powódkę za sprzedane nieruchomości wynosi właśnie 32.000 zł. Należy również zauważyć, że kwotę 50.000 zł. powódka otrzymała w 2009 roku, a zatem 5 lat temu, co w przypadku braku dochodów, w pełni uzasadniało przeznaczenie otrzymanej spłaty na bieżące utrzymanie.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że sytuacja życiowa i majątkowa powódki, nadal uzasadnia utrzymanie na jej rzecz alimentów od byłego małżonka (przedłużenie obowiązku alimentacyjnego), na podstawie art.60 § 1i § 3 kro i nie sprzeciwiają się temu zasady współżycia społecznego.

Mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż brak jest podstaw do ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego.

Jednocześnie odnosząc się do wysokości ustalonych przez Sąd Rejonowy alimentów, Sąd odwoławczy uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia zmniejszenie tych alimentów do kwoty 300 złotych miesięcznie.

Należy wskazać, że wysokość alimentów uzależniona jest z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej strony, od możliwości finansowych osoby zobowiązanej – pozwanego. Analizując obecną sytuację majątkową pozwanego, Sąd Rejonowy wskazał przede wszystkim na wysokość uzyskiwanej przez niego emerytury – tj. 3.200 zł. miesięcznie i posiadany przez pozwanego majątek w postaci zabudowanej nieruchomości, inwentarza, majątku ruchomego, w tym maszyn rolniczych, nieruchomości niezabudowanej i samochodu marki V. (...) rocznik 2007 i skutera.

Pozwany, został zaliczony do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, przy czym leczy się zarówno prywatnie jak i w państwowej służbie zdrowia z powodu schorzeń stawów kolanowych, kręgosłupa, poza tym cierpi też na schorzenia żołądka i dwunastnicy i pozostaje również pod opieką kardiologa. Z dokumentów złożonych już po wniesieniu apelacji wynika, że pozwany we wrześniu 2014 roku przeszedł zabieg operacyjny alopłastyki prawego stawu kolanowego i ma zalecenie chodzenia o kulach.

Z zaświadczenia lekarskiego wydanego w dniu 9 października 2014 roku wynika, że C. K. dodatkowo choruje na (...), wymaga leczenia farmakologicznego oraz leczenia zmian w obrębie kręgosłupa. Niewątpliwym jest, że konieczność leczenia i rehabilitacji pochłania dodatkowe koszty, poza tym powoduje utrudnienia w codziennym funkcjonowaniu.

Orzekając o wysokości alimentów na rzecz powódki Sąd Okręgowy miał także na uwadze, że wprawdzie powódka ma znacznie ograniczoną możliwość zarobkowania, jednak nie jest tej możliwości zupełnie pozbawiona. Przy dołożeniu pewnej staranności, jest w stanie uzyskać dochód na poziomie około 600 –700 zł. miesięcznie, podejmując prace dorywcze, czy też uzyskując zatrudnienie w ramach prac interwencyjnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1kpc zmienił zaskarżony wyrok w punkcie trzecim sentencji i alimenty od C. K. na rzecz M. K. (1) zasądzone w kwocie po 500 złotych miesięcznie, wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 29 kwietnia 2008 roku w sprawie IC 199/08 obniżył do kwoty 300 zł. miesięcznie, poczynając od dnia 22 maja 2013 roku, tj. od daty z jaką powód żądał ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Zdaniem Sądu odwoławczego alimenty w takiej wysokości nie będą stanowiły dla C. K. nadmiernego obciążenia finansowego, a powódce pozwolą na pokrycie przynajmniej części usprawiedliwionych potrzeb.

Konsekwencją zmian w zaskarżonym wyroku, była również zmiana rozstrzygnięcia w zakresie kosztów sądowych zawartego w punkcie 4 – ym wyroku i nie obciążenie C. K. brakującymi opłatami sądowymi.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100 kpc w związku z art. 108 § 1i art. 391 § 1 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy